

usouditi na vůli stran zrušiti kupní smlouvu. Vyhradila-li si však žalobkyně vlastnictví na prodaném řezacím stroji až do úplného zaplacení kupní ceny, opravňuje ji tato výhrada vlastnictví, aby při prodlení s placením od smlouvy ustoupila (srovnej v témž smyslu judikát Rv I 1795/27 vídeňského nejvyššího soudu čís. 246 a rozhodnutí čís. 7674 sb. n. s.). Když pak žalobkyně žalovanému řezací stroj odňala, poněvadž zůstal se smluvenými splátkami pozadu, bylo tím, jak ve shora uvedených rozhodnutích, na něž se odkazuje, bylo blíže odůvodněno, nejdůležitější ustanovení kupní smlouvy odstraněno, neboť při úvěrových a splátkových obchodech klade kupitel rozhodnou váhu na držbu věci a prodatel jest uzavřením smlouvy s tím srozuměn. Nazpět požádáním věci odpadla nejpodstatnější část kupní smlouvy, z čehož při nedostatku jiného projevu vůle plyne, že jest v tom ustoupení od kupní smlouvy. Vývody žalobkyně v dovolací odpovědi, že výhrada práva vlastnického dává prodávajícímu právo, když kupitel své platební povinnosti nedodrží, prodané zboží před dalším zneužitím zabezpečiti tím, že zboží převezme do své úschovy a vydá je kupujícímu, až splní smluvní závazky, takže převzetí zboží za takových okolností a jen z bezpečnostních důvodů neznamena zrušení smlouvy, nemají ve spisu opory, poněvadž k odnětí řezacího stroje za účelem jakéhosi zajištění žalobkyně podle smlouvy oprávněna nebyla. Ustoupila-li tedy žalobkyně od kupní smlouvy, nemůže se domáhati zaplacení kupní ceny.

Čís. 12243.

Příhodu v dopravě nelze spatřovati v tom, že strojvůdce nedal znamení píšťalou u pískacího kolíku takovou silou a po tak dlouho, jak bylo nutno k upozornění povozů přibližujících se ke trati.

Při drahách nižšího řádu může býti upuštěno od bezpečnostních opatření předepsaných provozovacím železničním řádem, pokud to dopouštějí zvláštní poměry. Změnily-li se tyto poměry tak, že dosavadní bezpečnostní opatření nejsou postačitelná a účelná, je správa dráhy povinna zjednatí nápravu. Nestačí jakákoliv změna dosavadních poměrů, nýbrž jen taková, která ohrožuje bezpečnost osob ve větší míře, než dosud. Zdvojnásobením železničního provozu a silniční dopravy nezvýšilo se nebezpečí přejezdu pro osoby dopravované vozidly taženými zvířaty.

(Rozh. ze dne 29. prosince 1932, Rv I 1671/31.)

Žalobcův povoz byl zachycen vlakem na přejezdu místní dráhy nechráněném závorami. Žalobní nárok na náhradu škody proti dráze uznal procesní soud prvního stádu důvodem po právu, o dovolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud žalobu zamítl.

Důvody:

Dovolání, pokud se opírá o dovolací důvod § 503 čís. 4 c. ř. s., nelze upříti oprávněnost. Předně nelze přisvědčiti žalobcovu názoru, projevenému v dovolací odpovědi, že jde o příhodu v dopravě ve smyslu § 1

zákona ze dne 5. března 1869, čís. 27 ř. zák. prý proto, že strojvůdce nedal znamení píšťalou u pískacího kolíku takovou silou a tak dlouho, jak bylo nutno k upozornění povozů, přibližujících se k trati. Neboť tím není zjištěno, že nastala odchylka od pravidelného způsobu a síly dávaného znamení a že obvykle dávaná znamení nejsou nikdy přeslechuta osobami v povoze blížícím se trati. Je proto názor nižších soudů, že nejde o příhodu v dopravě, správný.

Nelze však souhlasiti s názorem odvolacího soudu, že v souzeném případě je dráze přičítati zavinění podle §§ 1297 a 1299 obč. zák. na úraze žalobcově prý proto, že neuvedla trať do takového stavu, by nebezpečí srážky bylo za všech okolností vyloučeno. Jest sice pravda, že i dráha je povinna dbáti pravidel opatrnosti podle §§ 1297 a 1299 obč. zák. Při drahách nižšího řádu — o ni jde v souzeném případě — může však býti upuštěno podle článku II. zákona ze dne 8. srpna 1910, čís. 149 ř. zák., od bezpečnostních opatření, předepsaných provozovacím řádem železničním, pokud to dopouštějí zvláštní poměry. Změnily-li se tyto poměry tak, že dosavadní bezpečnostní opatření nejsou postačitelná a účelná, je správa dráhy povinna zjednati nápravu. Nestačí proto jakákoliv změna posavadních poměrů, nýbrž jen taková, která ohrožuje bezpečnost osob ve větší míře, než dosud. V souzeném případě byla však zjištěna změna jen v tom, že se železniční provoz a silniční doprava zdvojnásobily, a nebylo ani dokázáno, že obec L. ředitelství státních drah na změnu tu a následkem toho na zvýšenou nebezpečnost křižovatky upozornila. Na místních poměrech se nic nezměnilo a nenastala proto žádná změna ve vlastnosti křižovatky co do nebezpečnosti a nepřehlednosti. Změna také nenastala ve vlastnosti povozů poháněných tažnými zvířaty, jakých bylo používáno již v době zřízení dráhy, jedině se zvýšil jejich počet a počet vlaků. Zdvojnásobením železničního provozu a silniční dopravy nezvýšilo se nebezpečí přejezdu pro osoby dopravované vozidly taženými zvířaty, poněvadž míra nebezpečí jednotlivých osob takto dopravovaných se nezvýšila, nýbrž jen počet osob, jimž nezměněná míra nebezpečí hrozí. Opomenula-li dráha učiniti bezpečnější opatření u přejezdu než dosud, není to v příčinné souvislosti s úrazem, jež utrpěl žalobce při použití vozidla, jež bylo obvyklým již v době zřízení dráhy.

Čís. 12244.

Právní význam stanov Bratislavské bursy.

Byla-li žaloba proti nálezu rozhodčího soudu Bratislavské bursy podle předposledního odstavce § 97 stanov této bursy podána u okresního soudu v historických zemích místo u obchodního sborového soudu příslušného podle čl. XXIII. a XXV. uvoz. zák. k c. ř. s. čís. 112 ř. zák. z roku 1895, jde o nepřislušnost nezhojitelnou, k níž jest hleděti z úřadu v každém období rozepře.